

Med én stemme er der blevet bedt om, at man beholdt det center, der sikrer en uafhængig vidensindsamling og formidling på ligestillingsområdet.

Det har under udvalgsbehandlingen ...

Formanden:

Der er for mange separate samtaler i gang rundt omkring i salen.

Hører man efter, hvad formanden siger? Det gælder også på ministerbænkene. Er vi færdige?

Jeg mener det sådan set alvorligt. Vi kan også afbryde mødet, hvis det er det, det handler om.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det har under udvalgsbehandlingen været foresøgt fra oppositionens side at finde de af ministeren krævede besparelser på området; samtidig med at centerets arbejde kunne videreføres. Men alt er blevet afvist af ministeren.

Det betyder, at man i dag kun kan drage én konklusion: Ligestillingsministeren og regeringspartierne ønsker, at ligestillingsdebatten fremover skal være privatiseret, afhængig af ministerens prioriteringer alene og i høj grad udokumenteret.

Under første behandling af lovforslaget udtalte jeg således, at konsekvensen af at nedlægge Videnscenteret ville være, at ligestillingsministeren nu fremover kan udtale sig fuldstændig udokumenteret om, at vi har ligestilling i Danmark, fordi det føler ministeren.

Jeg har desværre ikke under debatten og behandlingen af dette lovforslag fundet anledning til at ændre på denne opfattelse. Det billede, der endnu står tilbage, er af en regering, der først sparer og nedlægger tiltag, der kan fremme ligestillingen i Danmark. Derefter fjerner man det center, der kan overvåge og indsamle viden uafhængigt.

Jeg mener, det bliver meget interessant at høre ligestillingsministerens redegørelse ved næste folketingsår på det her område.

Kamal Qureshi (SF):

Det har været lidt svært, må jeg ærligt indrømme, at mande sig op til at komme herop på talerstolen i dag. Det har været en utrolig svær kamp at tage på ligestillingsområdet med den her regering, for hvis man som SF'er siger, at man gerne vil gå ind for ligestilling, får man at vide, at det er jo bare en politisk uenighed, der er, og vælgerne har jo talt, og derfor er der flertal i Folketinget for en anden retning.

Hvis man bruger nogle af de mange argumenter, som fru Sophie Hæstorp Andersen også gjorde opmærksom på: for mange eksperter, for mange af dem, som kender lovgivningen, som kender ligestillingen, så får man at vide: Jamen det er bare smagsdommeri, og det er bare nogle eksperter, der udtaler sig, og det er jo ikke folkets røst.

Så jeg synes, det har været utrolig svært at prøve at finde ud af: Jamen hvad skal man så bruge som argumenter for, at vi fortsat arbejder for en ligestilling i det danske samfund?

Det virker som om, og det har vi også hørt fra flere af regeringspartierne, at ligestilling reelt set allerede er opnået i det danske samfund, og derfor skal diskussionen være en helt anden.

Jeg husker, der blev sagt under barselsdebatten, jeg mener, det var fru Charlotte Dyremose, der sagde det, at vi ved jo alle sammen – det er sikkert ikke helt ordret citeret, men noget i den retning – at børn havde bedst af at være sammen med deres mor det første år af deres liv. Og nu er jeg så så naiv, at jeg mener, at man som far også har en del af ansvaret for børneopvæksten andet end det, man bidrager med ved selve undfangelsen. Så man kan sige, at linjen er meget klart lagt.

Det andet aspekt, som egentlig også er interessant, er, at vi jo efterhånden har fået en række ministre, som har nogle meget, meget fine titler. Vi har f.eks. en integrationsminister, som kalder sig selv integrationsminister, men som måske i højere grad burde være en minister for forskelsbehandling. Vi har samtidig en beskæftigelsesminister, som har iværksat en hel del tiltag, som nærmere fører til nedlæggelse af arbejdspladser end til oprettelse af arbejdspladser.

Vi har en miljøminister, som jo ikke ligefrem på nogen måde arbejder for at forbedre miljøet i det danske samfund. Samtidig har vi også en ligestillingsminister, som siden sin tiltrædelse har fremsat det ene forslag efter det andet, som fuldstændig underminerer hele det aspekt, som den danske ligestillingspolitik bygger på både lovgivningsmæssigt og tiltagsmæssigt.

Kl. 10.40

Så jeg synes, jeg ærligt må indrømme, at det er utrolig svært at være opposition til en totalt argumentresistent minister og en minister, der i øvrigt er resistent over for, hvad der i øvrigt rører sig omkring ligestilling eller de argumenter, der er for at bevare nogle af de kampbationer, der er for at kæmpe for ligestilling i det danske samfund.